

מסורת הש"ס

(א) ע"י חספסות מנחם
מ: ד"ה תחלת, (ב) שנה
ק"ה, ספר ד: (ג) חספס
פ"ה, פ"ה פרש"י ספר ד:
פ"ה פרש"י יצחק מנ:
ע"ה פרש"י, (ד) צ"ל דנה
וב"ה מנ"ס דכח ד"ה
התחלתו, (ה) צ"ל לרעה,
(ו) חספס על מנחם
ענ: (ז) (ח) חספס פנ:
ע"ה חס" ד"ה ולא וספן
מנח"י, (ט) צ"ל חספסותו,
(ס) ב"ה: וספן, (י) צ"ל
כספן ולא חספס.

תורה אור השלם

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶת כָּרְגִי
לְחִמִּי לֹאשִׁי רִיחַ נִתְחַד
הַשְּׁמֵרוֹ לְהַקְרִיב לִי
כַּמְנוּעֶה: כַּמְדָּכָה כַּח ב

גליון הש"ם

נמראה אמר ליה אבי
לרבא לדידך קשיא. כעין
זה פירשין דף מט ע"ב
בפסח' דף לג ע"ב ב"ב דף
תקד ע"ב:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ה"ג אומר
 כי ולא גרסינן עולת שבת
 דאי גרסינן ליה:

מוסף רש"י

דחלבי שבת. של חמדי
של בן הערים, קרובין
כיהה"ש. שחל נחלא
נחלא. (סוכה דף.)
חייש לקמחיה. למה
סבא טוען ומלילי מפי,
למלח דלירטוי (ריבוח מבי),
למה סבא טוען. אף טעין
לא פסולה. (פסחים דף.)
טוען ומלילי טועין ואלי
יחשב, למלח מלח דלירטוי
דלירטוי. (דף.)
במדרע.
שחמם לא יעבור ומן
ואפילו לא עמלן ואפילו
אולי בנת. (פסחים דף.)

תום' ימים

[illegible]

(א) מביא הוא תחלת דבור בסיני. (ב) דחי שבת היה סבוליו בל-ל.

מִרְיָם בְּקֶלְפִי פֶּרֶק רְבִיעִי יוֹמָא

מערצני הוא: הכי גרסיין
ו כו'. ולא גרסיין עולת
יד ליה הא אחא לאשמועינן
מן ואפילו בשבת דהא הדר

אבל מהאי גיסא
צריכא א"ר אלעזר
היה רבי מאיר איברי
להן מערכה בפני ע
בשבת מאי קמ"ל ת
ארבע מערכות א"ר
לפסולין ודוקא שמש
משלה בהן האור ל
כשרין ואחד פסולין
אין ואי לא לא ואפי
חמש אמר רב אחא
סלקא דעתך אמינא
יומ הכפורים להיות
שבת קרבין ביוה"כ
לא קמ"ל אמר רבא
לקמחיה הא בכל יום
הגמא דאמר תחלויל
גופא אמר רב הונא
סופו אינו דוחה מאי
אמר דוחה את הש
המומאה ^א(ורבא) אמ
ואינו דוחה את הש
^ב(לרבא) לדידך קשי

דא קשיא לדידי לא

זיין חלבי שבת קריצין צוויי
הייט בלא משלה בן אור
משלה בן האור ודווקא פס
ל' למחר דשרי היכא דרש
יגשגש שלא יקשה לפירוש
הזה דרשין אלא שחיתוס
הכי אס נאנסו ולא שחט
לן חלה צנברו למישרי א
יב שבת קריצין צוויי א
יכא דמשלה בן האור דכר
עילין דפסוקין דנקט לאו דווי
צווי"ט איצט בליל שבת א
דאחא איצט לאוקמי קרל
דיומא אומיין דקדק דרש
במשלה בן האור ולאכא
אפילו תחמילת הילת מעל
את השבת בר' פרש"י חת
ורבב צוויי חתמיו דומה
טריס משתחשך אלא מעל
זה ועל כרחק אפילו הקטרה
קמי' בהדיוור עומר דהייט
זי פקח אומיין אלמא הקטרה
עומתה הכי נמי הקטרה
יגשגש דשיך צבולוס דמולת
דאחא מפרש למחלת הכל
מיירי באיברים שניחוחתו ו
שבת שחיתוס חזיקה אפי'

וּמַעֲבֹר אֶתְּלָת עֹלָת חֹל כְּשֶׁכֶּה שָׂרָה
אֵלָּא לְמִישְׁרֵי אֲבָרִים וּפְדִירִים שֶׁל תַּחֲדִי
נִרְאָה דְקָשָׁה מִשְׁמַחְתִּין דִּהְכָּה כְּדִפְרִי
קָרָא אַחֲרֵיכֶּם וְאִשְׁתִּי רֵבָה וְכִי תִּפְדֶּה
נְדוּלָה לֹא אֲשַׁכֵּחַן דְּפִלְגִי וְיֹאמַר רַבִּי
יְרִים שֶׁמֶלֶה בָּהֶם הָאֹר מַעֲ"ש דַּעֲשׂוּ
פְסוּלִין לְעֵין מֶלֶךְ בְּהֵם הָאֹר הֵיט
בְּנֵת לֹא מִיָּיתִי קָרָא דְכִסְמוֹתֵיכֶם
וְאֵלֵי דְבָרִים (דף סו. ב.) וּמִשְׁמֻסְבוֹתֵיכֶם

אֵי גִיסָא אִימָא לֹא
זָוִם בְּרִי קְפָרָא אֹמֵר
וְלֹא שְׁנִיתוּתָו עֹשֶׂה
מָה וְסוֹדֵרָן ^א וְאִפִּילוּ
אֵל בְּכָל יוֹם הוּא שֵׁם
בִּין לֹא נִצְרְכָה אֵלָא
בְּהֵן הָאוּר אַבְל לֹא
אִיכָא דֹאמְרֵי אֶחָד
זִי מִשְׁלָה בְּהֵן הָאוּר
בְּשִׁבְתָּ תִּנְיָנָא וְהוּם
בְּרִי יַעֲקֹב אִיצְטְרִיךְ
זִנְי מוֹלֵי הֵיכָא דְחָל
חֹזֵר הַשְׁבָּת ^ב דְּחִלְבִּי
אַכְל בְּאִמְצַע שְׁבַת
מִזָּאן הָאֵי דְלֹא חִיִּישׁ
זִנְי קְשִׁיָּא וּפְלִיגָא דְרֵב
חֹחָה סוֹפּוֹ אִינוּ דְּרוּחָה
תְּמִיד תַּחֲלִילוֹ דְּרוּחָה
זִינוּ דְּרוּחָה רַב חֲסֵדָא
וְאִינוּ דְּרוּחָה אַת
דְּרוּחָה אַת הַטּוּמָא
תִּי "אִמֵּר לִיָּה אֲבִי"
וְלֵרֵב חֲסֵדָא קְשִׁיָּא
וְטִמְאָה דְּכֹתִיב "בְּמִעוּרֹ
חֲסֵדָא קְשִׁיָּא מֵאֵי שְׁנָא
זִי" בְּטוּמָאָה אִמֵּר לִיָּה
שִׂיָּא סוֹפּוֹ כְּתוּחִילוֹ
טוּמָאָה

או ציוה"כ למר כדאית ליה
הוא דלמישרי איברים ופדרים ה
ן אבל כשרין לא לא צעי למימר
בין האור ומיחו אפי' ללישנא
מפרכת דודאי אי לא הוי כתב
קה דמערב אלב הקטרה לא
מויד של שבת ושחט"ט) אותו ציוו
ים ופדרים תמיד של שבת מ
ציע למר כדאית ליה ולמר
זע בשמעתיה לר"ע וכל הפ' נ'
וזהו כשרין אלל דכשרת' נ'
יל יו"ט דלא ניתנ שבת יו"ט ל'
מסתבר דהיינו סמוך לנקר כ'
עשו אחא למישרי איברים ופדרים
אחרי אחא "כשרה ואחא ספולה
כשרין מה שאין כן בעולם חול
תמיד שמיטה וזריקה דוחה
יד של שבת שמיטה וזריקה דוחה
עוד יוס זה הפ' מופש עיקר ו
ימורים קאמר מדקאמר ואין נא
טרה ולעיל מה צ"ק (דף ק) לא
הי' בעומאה מיהו "כ לא לא
ומן כדאמר בוצחם צ"ק (דף
ין גאלין בעומאה אבל לעין
יד דכל יומא ויומא תחילתו ש
מפרש תחילתו דוחה שבת תמיד
יו נמי דמי שבת הקטרה דתמיד

עבודה למעבד כפרה היא לא תוצי' סודו
ואפילו לפי אחר שסוברים לגבי מש' ראו
חמבעב' אצל רש"י מפי ע'אן מחל'ת
והיחיד של כפרה (א) קאמר דאן פ'ן ש'ט א'ת
ואיכס'ם כשר'ן כל הליל' דאן מחמבעב' א'ת
כ'ר מידה ש'ט כ'ר אלא בשל ע"ש מיי' א'ת
בפרק כ"ד ט"ז (דף ע'ו): ה' דנרס' פ'ס
לג'ול כ"פ" (דף א'ו) היה מקריב נחת פ'ס
א'ת ה' ש'טאן וז'ל'נו מוטה' נחמבעב' נחמבעב'.

מו.

בז א ב מ" פ"א מהל'
תמידן הלכה :

דבינו חנואל

[illegible]

תום' י'שנים (המשך)

[illegible]

וְכָל כִּסְרָה וְדָלִי בְּעַ הַכֹּהֵנִים
בְּסֵם טוֹמָאֵה קָרִי לִיה שְׁסִיר
צִירִים שְׁנֹתוֹתוֹר מַעֲרֵב שֶׁנֶּת
סָתָּה: אֶהְיֶה הַקְטֵרָה חֲלָבִים
קָאֵמֶר שֶׁנֶּת דִּתְחִילָתוֹ לֹא
לֹא דְחִי טוֹמָאֵה וְהָא מִן
דְּהֹאֵה טוֹמָאֵה וְהִנֵּחַ נְמִי
וְשִׁחֹק וְעִי' כִּי לִפְסִי־שִׁי